

sygn. akt V K 481/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Pałczak

Protokolant Szymon Pawłowski

w obecności Prokuratora Anity Sadlak – Magdij

po rozpoznaniu w dniu 28.11.2017 r.

sprawy

R. S.

ur. (...) w S.

s. A. i J. z d. K.

oskarżonego o to, że:

1. W okresie od 29 kwietnia 2016 roku do 04 maja 2016 roku w S. prowadził pojazd marki R. (...) nie stosując się do decyzji nr (...).15.2012.EK wydanej przez Urząd Miasta S. w dniu 06 lutego 2012 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 180a kk

2. W okresie od 14 maja 2016 roku do 04 lipca 2016 roku w S. prowadził pojazd marki R. (...) nie stosując się do decyzji nr (...).15.2012.EK wydanej przez Urząd Miasta S. w dniu 06 lutego 2012 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 180a kk

3. W okresie od 13 lipca 2016 roku do 30 lipca 2016 roku w S. prowadził Pojazd marki R. (...) nie stosując się do decyzji nr (...).15.2012.EK wydanej przez Urząd Miasta S. w dniu 06 lutego 2012 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 180a kk

4. W okresie od 02 sierpnia 2016 roku do 12 sierpnia 2016 roku w S. prowadził pojazd marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) nie stosując się do decyzji nr BOI-XIV-EK wydanej przez Urząd Miasta S. w dniu 06 lutego 2012 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami

tj. o czyn z art. 180a kk

5. W dniu 14 sierpnia 2016 roku w S. prowadził pojazd marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) nie stosując się do decyzji nr (...).15.2012.EK wydanej przez Urząd Miasta S. w dniu 06 lutego 2012 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 180a kk

6. W okresie od 26 sierpnia 2016 roku do 28 sierpnia 2016 roku w S. oraz na terenie Ś. i M. prowadził pojazd marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) nie stosując się do decyzji nr (...).15.2012.EK wydanej przez Urząd Miasta S. w dniu 06 lutego 2012 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami

tj. o czyn z art. 180a kk

7. W okresie od 16 września 2016 roku do 19 września 2016 roku w S. prowadził pojazd marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) nie stosując się do decyzji nr BOI-XIV-EK wydanej przez Urząd Miasta S. w dniu 06 lutego 2012 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami

tj. o czyn z art. 180a kk

8. W dniu 06 października 2016 roku w S. prowadził pojazd marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) nie stosując się do decyzji nr (...).15.2012.EK wydanej przez Urząd Miasta S. w dniu 06 lutego 2012 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 180a kk

9. W dniu 10 października 2016 roku w S. prowadził pojazd marki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) nie stosując się do decyzji nr (...).15.2012.EK wydanej przez Urząd Miasta S. w dniu 06 lutego 2012 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 180a kk

I. R. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów ustalając, że stanowią one ciąg przestępstw i za przestępstwa te na podstawie art. 180a kk w związku z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 42 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat;

III. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym opłatę w kwocie 300 (trzystu) złotych

VK 481/17

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2008 roku oskarżonemu R. S. zostało wydane prawo jazdy kategorii B o nr (...). W dniu 18 kwietnia 2011 roku prawo jazdy zostało oskarżonemu zatrzymane przez policję wobec przekroczenia limitu 24 punktów karnych. Dnia 6 lutego 2012 roku została wydana decyzja o cofnięciu uprawnień wobec negatywnego wyniku egzaminu sprawdzającego kwalifikacje kierowcy.

Pomimo powyższego oskarżony w dalszym ciągu kierował pojazdami w ruchu lądowym. I tak:

- w okresie od dnia 29 kwietnia 2016 roku do dnia 4 maja 2016 roku oskarżony przyjeżdżał jako kierowca samochodu R. (...) do miejsca zamieszkania zatrudniającego go w swojej firmie (...).

- w okresie od 14 maja 2016 roku do 04 lipca 2016 roku oraz w okresie od 13 lipca 2016 roku do 30 lipca 2016 roku oskarżony i D. C. pracowali razem na budowach w S. przy ul. (...) oraz przy Alei (...) II. W tym okresie czasu oskarżony przyjeżdżał jako kierujący samochodem R. (...) oraz R. (...) pod dom D. C. i następnie razem jechali do pracy. Oskarżony przyjeżdżał w tym czasie do D. C. również w niedzielę. W okresie od 4 lipca 2016 roku do 12 lipca 2016 roku oskarżony i D. C. do pracy jeździli tramwajem gdyż samochód był zepsuty.

- w okresie od 2 sierpnia 2016 roku do 12 sierpnia 2016 roku oskarżony woził D. C. do pracy na budowę przy ul. (...) w S. samochodem D. C. marki F. (...).

- w dniu 14 sierpnia 2016 roku oskarżony i D. C. wyjechali do pracy w Niemczech. Pojazdem podczas podróży kierował oskarżony.

- oskarżony kierował również samochodem w okresie od 26 sierpnia 2016 roku do 28 sierpnia 2016 roku kiedy to oskarżony i D. C. pojechali razem nad morze do Ś. i M..

- w dniach od 16 września 2016 roku do 19 września 2016 roku oskarżony jeździł samochodem po S. razem z D. C. jako kierowca. W dniu 18 września 2016 roku oskarżony kierował samochodem po Trasie Zamkowej w S., gdzie został zatrzymany przez patrol policyjny. Pasażerem pojazdu był D. C..

- w dniu 6 października 2016 roku oskarżony i D. C. wrócili do Polski. Podczas drogi do S. pojazdem kierował oskarżony.

- w dniu 10 października 2016 roku podczas podróży ze S. do Niemiec oskarżony ponownie kierował samochodem marki F. (...).

Dowód: - zeznania świadka D. C. k. 23-25, 29-30, 125

- zeznania świadka P. K. k.51-52, 125

- pismo Referatu (...) Urzędu Miasta S. k.7

- fotografie k.31-34

R. S. był w przeszłości pięciokrotnie karany, w tym raz za przestępstwo kwalifikowane z art. 180a kk. Pracuje w branży budowlanej. Żyje w konkubinacie z N. M.. Posiada zaległości alimentacyjne.

Dowód: - dane o karalności k. 58-60

- odpis wyroku k. 75

- dane osobopoznawcze k.86

W toku postępowania oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił złożenia wyjaśnień. (k. 82-83).

Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadka D. C.. Brak jest dowodów wskazujących na stroniczość świadka bądź jego chęć zaszkodzenia w jakiś sposób oskarżonemu. Nie budzi wątpliwości pamięć świadka dotycząca podanych okresów prowadzenia przez oskarżonego pojazdów bez uprawnień. Świadek jak wskazał daty te zapisywał w swoim notatniku i jest to logiczne w związku z tym, iż świadek prowadził działalność gospodarczą. Tak więc poczynione przez niego zapiski dotyczyły nie tyle kierowania pojazdami przez oskarżonego a okresów i miejsca świadczenia przez świadka pracy. Na tej podstawie mając wiedzę, iż do pracy tej był wozony przez oskarżonego, świadek mógł odtworzyć w jakich okresach czasu oskarżony kierował pojazdami. To, iż we wskazanych przez świadka okresach czasu oskarżony miał cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami, w świetle informacji z Urzędu Miasta S. nie budzi żadnych wątpliwości. Na wiarygodność zeznań świadka D. C. wskazuje również to, iż częściowo, a mianowicie

odnośnie prowadzenia przez oskarżonego pojazdu w dniu 16 września 2016 roku zeznania te znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka P. K.. Zeznania tego świadka również nie budzą żadnych zastrzeżeń jako złożone przez funkcjonariusza publicznego, osobę bezstronną i przypadkową w tej sprawie. Również zeznania D. C. częściowo znajdują potwierdzenie w przedłożonej przez niego dokumentacji fotograficznej, a w szczególności w zakresie prowadzenia pojazdu przez oskarżonego w dniu 6 września 2016 roku. Przy tym nie ujawniły się żadne okoliczności ani dowody wskazujące na niewiarygodność zeznań świadka w jakiegokolwiek części.

Pozostałe dowody w postaci dokumentów również nie budzą żadnych zastrzeżeń odnośnie swojej rzetelności i prawidłowości.

Zgodnie z decyzją administracyjną oskarżony miał cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym w postaci samochodów osobowych. Pomimo tego oskarżony kierował samochodami osobowymi po drogach publicznych wbrew powyższej decyzji. Postępując w ten sposób oskarżony dziewięciokrotnie dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 180a kk. Ponieważ oskarżony dopuścił się tych czynów w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności należało przyjąć, iż czyny popełnione przez oskarżonego stanowią ciąg przestępstw.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu ciąg przestępstw sąd na niekorzyść oskarżonego policzył ilość składających się na ciąg czynów zabronionych. Można z dużą dozą prawdopodobieństwa przyjąć, iż oskarżony w ogóle nie respektował zakazu prowadzenia pojazdów wynikającego z decyzji o cofnięciu uprawnień i kierował pojazdami również w okresach nie wynikających z postawionych mu zarzutów. Za udowodnione bowiem przyjęto jedynie te okresy, które zostały stwierdzone dowodem w postaci zeznań świadka D. C.. Tak więc oskarżony prowadził pojazdy pomimo braku uprawnień nie incydentalnie ale całkowicie zlekceważył zakaz prowadzenia pojazdów. O totalnie lekceważącym stosunku oskarżonego do obowiązujących norm oraz o jego poczuciu bezkarności świadczy to, iż w okresie objętym zarzutem został on zatrzymany do kontroli podczas której stwierdzono iż prowadzi on pojazd bez uprawnień a pomimo tego oskarżony w dalszym ciągu kontynuował swoje przestępcze działanie i dalej kierował pojazdami pomimo cofniętych uprawnień. Na niekorzyść oskarżonego przemawia również jego uprzednia kilkukrotna karalność, w tym również jeden raz za identyczne przestępstwo.

Z powyższych względów brak było podstaw do tego aby wymierzyć oskarżonemu karę łagodniejszego rodzaju aniżeli kara pozbawienia wolności, a z kolei karę tą należało mu wymierzyć znacznie powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Tak ukształtowana kara powinna być dopiero skuteczna i spowodować realizację celów kary tak względem oskarżonego jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej innych osób.

Wobec lekceważącego stosunku oskarżonego do obowiązujących norm prawnych również orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów winien być dostatecznie dotkliwy tak aby przyczynić się do wdrożenia oskarżonego do poszanowania dla obowiązujących norm prawnych,

O kosztach sądowych orzeczono zgodnie z obowiązującymi przepisami nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od ich ponoszenia.